

Еще одним пунктом инициативы является запрет фар, которые светят слишком ярко и слепят других водителей. В тоже время, установку дневных ходовых огней на любое транспортное средство хотят легализовать. Кроме того, включенные противотуманки белого цвета могут приравнять к дневным ходовых огней или горящему ближнему свету, так как, согласно новым Правилам дорожного движения, его необходимо включать с 1 октября до 1 апреля в населенных пунктах даже днем.

В итоге если Верховная Рада Украины одобрит законопроект то появится единая законодательная база, а именно объединение все транспортное законодательство в одном нормативно-правовом акте и соответственно усилится ответственность за нарушения правил дорожного движения.

Список использованных источников:

1. <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/586-17>
2. <http://www.sai.gov.ua/ua/organizations/20.htm>
3. <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/3353-12>

Качура О.А.

аспірант,

*Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут»*

ВІДМІННІСТЬ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРОЦЕДУР ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ ВІД СУМІЖНИХ ПРОЦЕДУР

Аналізуючи адміністративні процедури державної реєстрації, слід дослідити їх спільні та відмінні риси з суміжними поняттями, зокрема, з таким як «дозвільна (погоджувальна) процедура», «ліцензування», «легалізація», «облік» та інші.

Так, щодо дозвільного провадження, то С. В. Лихачов визначає його як «особливий вид адміністративного провадження, сукупність послідовних дій, врегульованих адміністративно-процесуальними нормами, які забезпечують певний порядок реалізації дозвільної політики, відповідної конституційним положенням щодо напрямків державного будівництва» [4, с. 12]. Відповідно до ст. 1 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності»

дозвільна (погоджувальна) процедура – це сукупність дій, що здійснюються державними адміністраторами та дозвільними органами під час проведення погодження (розгляду), оформлення, надання висновків тощо, які передують отриманню документа дозвільного характеру. На наш погляд, відмінність реєстраційних процедур від дозвільних проявляється у тому, що видача дозволів не завжди тягне за собою реєстрацію і навпаки, ведення реєстрів не завжди потребує видачу дозволів. Так, для ведення любительського і спортивного рибальства потрібен дозвіл (п. 2 Правил любительського і спортивного рибальства), проте видання таких дозволів не передбачає реєстрацію об'єктів рибальства. З іншої сторони, для експлуатації певних радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв не потрібні дозволи на експлуатацію (п. 1.1. Переліку радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв, для експлуатації яких не потрібні дозволи на експлуатацію), проте усі такі засоби та пристрої повинні бути внесені до Реєстру радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв, що можуть застосовуватися на території України у смугах радіочастот загального користування.

Щодо ліцензійного провадження, то згідно ст. 1 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» ліцензування – це видача, переоформлення та анулювання ліцензій, видача дублікатів ліцензій, ведення ліцензійних справ та ліцензійних реєстрів, контроль за додержанням ліцензіатами ліцензійних умов, видача розпоряджень про усунення порушень ліцензійних умов, а також розпоряджень про усунення порушень законодавства у сфері ліцензування. Відмінність реєстраційних процедур від ліцензійних – фактично така ж, як і відмінність від дозвільних – видача ліцензій не завжди тягне за собою реєстрацію і навпаки.

Щодо співвідношення реєстрації та легалізації, то варто погодитись із точкою зору, яку висловлює Т. В. Журенок: «...реєстрацію не слід ототожнювати з легалізацією, оскільки у деяких випадках (легалізація громадських формувань) реєстраційні процедури є різновидом легалізаційних, у інших – реєстраційні провадження не передбачають офіційного визнання, «узаконення», що є притаманним процесу легалізації» [2, с. 81].

Державна реєстрація у 2006 році розглядалась О. Г. Юшкевич як адміністративна послуга, тобто як «діяльність публічної адміністрації зі створення необхідних умов для реалізації

громадянами та іншими суб'єктами адміністративних відносин своїх прав у сфері здійснення виконавчої влади та місцевого самоврядування» [6, с. 198]. На наш погляд, на сьогодні у зв'язку зі змінами законодавства щодо надання адміністративних послуг, насамперед, прийняттям Закону України «Про адміністративні послуги» ідентифікація державної реєстрації як адміністративної послуги потребує уточнень. Зокрема, відповідно до ст. 1 вказаного Закону адміністративна послуга – це результат здійснення владних повноважень суб'єктом надання адміністративних послуг за заявою фізичної або юридичної особи, спрямований на набуття, зміну чи припинення прав та/або обов'язків такої особи відповідно до закону. Тобто, відмінність полягає у тому, що процедура державної реєстрації – це «діяльність», а адміністративна послуга – це «результат». Відмінність між державною реєстрацією та адміністративною послугою полягає також у тому, що адміністративні послуги надаються за заявами суб'єктів звернення (ст. 9 Закону України «Про адміністративні послуги»), а державна реєстрація може здійснюватися і без подання заяв (наприклад, реєстрація виборців шляхом внесення запису до бази даних Державного реєстру виборців може здійснюватися у зв'язку з досягненням особою віку 18 років, у зв'язку з набуттям особою громадянства України тощо – ст. 17 Закону України «Про Державний реєстр виборців»).

З точки зору О. В. Кузьменко, до реєстраційних проваджень слід також відносити облікові адміністративні процедури [3, с. 92]. В українській мові облік має декілька значень: 1) засвідчення, встановлення наявності з'ясування кількості чого-небудь; 2) реєстрація людей із занесенням у відповідні списки для їх використання де-небудь, з'ясування їх наявності, переміщення і т.ін.; 3) система реєстрації процесів якої-небудь діяльності в її кількісному та якісному виявах з метою спрямування, контролю і т.ін. [1, с. 808]. Отже, «облік» та «реєстрація» можуть вживатися як синоніми, хоча і не завжди. Так, відповідно до ст. 1 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» бухгалтерський облік – це процес виявлення, вимірювання, реєстрації, накопичення, узагальнення, зберігання та передачі інформації про діяльність підприємства зовнішнім та внутрішнім користувачам для прийняття рішень. Тобто поняття «облік» у бухгалтерії ширше, аніж поняття «реєстрація», оскільки процес реєстрації інформації входить в облік поряд з процесами виявлення,

вимірювання, накопичення, узагальнення, зберігання та передачі інформації.

Степаненко В. В., аналізуючи реєстраційні провадження у діяльності Державної автомобільної інспекції МВС України, підкреслює, що у нормативно-правових актах, що регламентують реєстраційні провадження у діяльності ДАІ має місце використання термінів «реєстрація» й «облік» у якості синонімів. Автор відзначає також, що ДАІ МВС України здійснює державну реєстрацію, яка створює юридичні наслідки, а також здійснює облік, що не створює юридичних наслідків [5, с. 974].

На наш погляд, терміни «реєстрація» та «облік» на сьогодні можуть вживатися як синоніми, проте у подальшому задля уніфікації юридичної термінології варто перейти на застосування терміну «реєстрація».

Список використаних джерел:

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.) [Текст] / [укладачі: В. Т. Бусел, М. Д. Василега-Дерибас, О. В. Дмитрієв та ін.; кер. проекту та голов. ред. В. Т. Бусел]. – К., Ірпінь: ВТФ «Перун», 2005. – 1728 с.
2. Журенок Т. В. Легалізація як загальнотеоретична категорія [Текст] / Т. В. Журенок // Актуальні проблеми держави і права: Зб. наук. праць / [ред. кол.: С. В. Ківалов (голов. ред.), В. М. Дрьомін (заст. голов. ред.), Ю. П. Аленін та ін.]; відп. за вип. В. М. Дрьомін. – Одеса: Юридична література, 2012. – Вип. 63. – С. 79-85.
3. Кузьменко О. В. Гносеологічна природа реєстраційного провадження [Електронний ресурс] / О. В. Кузьменко // Форум права: Науковий журнал / [ред. колегія: О. П. Рябченко (голов. ред.), І. В. Зозуля (відп. секретар), В. С. Венедіктов та ін.]. – 2006. – № 2. – С. 88-93. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2006_2_14.pdf.
4. Лихачов С. В. Дозвільне провадження в адміністративному процесі [Текст]: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук: спец. 12.00.07 / С. В. Лихачов; Нац. ун-т внутр. справ. – Х., 2001. – 20 с.
5. Степаненко В. В. Реєстраційні провадження у діяльності Державної автомобільної інспекції МВС України [Електронний ресурс] / В. В. Степаненко // Форум права: Науковий журнал / [ред. колегія: О. М. Головка (голов. ред.), І. В. Зозуля (відп. секретар), А. Ф. Волобуєв та ін.]. – 2011. – № 1. – С. 968-976. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2011_1_156.pdf.
6. Юшкевич О. Г. Провадження в справах про державну реєстрацію фізичних осіб – підприємців [Текст]: дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.07 / О. Г. Юшкевич; Харк. нац. ун-т внутр. справ. – Х., 2007. – 230 с.